

## **Brieven van de Politiek**



# Brieven van de Politiek

De gids voor de verkiezingen 2024

Nathan Blondé

2024

**B**eefcake Publishing

‘Je stem is te belangrijk om deze te geven aan een quote.  
Kies voor beleid.’

(Nathan Blondé, ironisch maar gemeend)

## **Dankwoord**

Bedankt. Bedankt aan u, de koper van dit boek. Dit voor uw politieke interesse, maar ook om een boek te willen kopen van een nobele onbekende. Uw actie aan de kassa betekende meer voor mij dan u op dat moment waarschijnlijk vermoedde.

Bedankt. Bedankt ook aan de politici, om aan dit boek te willen meewerken. Zonder u was dit boek uiteraard nooit tot stand kunnen komen. Daarnaast beschouw ik uw deelname ook niet als vanzelfsprekend. Voor u toestemde heeft u ongetwijfeld via Google ontdekt dat ik zelf ook politiek actief ben. Ik kan mij uw gedachtegang en het advies vanuit de kabinetten enigszins wel voorstellen. Waarom zou u meewerken aan een boek van een andere politicus, zeker als die nog vanuit een hoek van andere politieke strekking komt. Wel blijkbaar, omdat u hier boven staat. En het siert jullie allemaal. Het toont dat politiek meer verbindend is dan wat de meeste mensen denken.

Bedankt. Bedankt aan de uitgever, om mee te stappen in mijn idee om een politiek boek uit te brengen. Niet een boek over een politicus, maar eentje over een heleboel politici. Om zo samen, in alle bescheidenheid, te komen tot misschien wel de verkiezingsgids voor de komende verkiezingen.

Tot slot, bedankt. Bedankt aan mijn omgeving om te zijn wie jullie zijn.

## Methode

De politiek heeft de noodzaak om transparant te zijn. Bij deze wil ik dan ook transparant zijn en tonen hoe dit boek juist tot stand is gekomen.

De eerste en belangrijkste vraag was natuurlijk: aan welke politici vraag ik een brief? Ik begon in een Excel-lijstje alle namen te zetten van wie ik graag een brief zou ontvangen. Ik kwam in eerste draft aan 83 politici. Daarbij maakte ik van in het begin ook de keuze dat ik de twee extreme partijen aan beide zijden mee zou nemen. Ik wilde een neutraal boek maken, dus dan horen ook alle stemmen vertegenwoordigd te zijn. Sterker nog. Ik wou dat elke partij evenveel vertegenwoordigd werd.

In mijn lijstje waren alle voorzitters aanwezig. Een eerste categorie werd gevormd. Ook stelde ik vast dat er enkelen op het lijstje stonden die al even niet meer actief waren. Oude krokodillen, vond ik te stigmatiserend dus werd die categorie tot de oudgedienden gedoopt. Maar vanaf wanneer ben je *oudgediend*? Vaak zien we dat oud-politiekers wel nog betrokken zijn bij hun partij. Daarom stelde ik de algemene regel dat de persoon in kwestie niet meer zetelde in een van onze nationale parlementen.

Nu de oudgedienden een categorie werden, leek het mij ook logisch dat we de jongerenvoorzitters aan het woord laten. Eerlijk. In het oorspronkelijke lijstje stonden ze zeker niet allemaal, maar het leek mij een meerwaarde om hen allemaal ook een forum te geven. Ze zijn tenslotte ook de toekomst van ons politiek landschap en bovendien was ik benieuwd in welke mate hun brieven aansluiten bij die van de partijvoorzitter.

Na de jongeren, was het natuurlijk ook nog nodig om enkele kleppers van ons politiek landschap te betrekken. Ik keek hiervoor naar de huidige ministers, maar daarmee zou ik de regel van een gelijke vertegenwoordiging van alle partijen verbreken. Niet elke partij heeft dan ook een minister, dus deze zouden moeten worden aangevuld. Categorie 4, kopstukken werd gevormd.

Het boek kon daar volgens mij stoppen, vier mooie categorieën. Toch vond ik dat er nog een stem ontbrak. En dat was die van de jonge politici. Niet de jongeren, maar politici die voor het eerst verkozen werden. Nieuwe namen in de politiek. Zo kwamen we tot de vijf categorieën en dus ook hoofdstukken van dit boek:

1. Nationale voorzitters
2. Kopstukken
3. Nieuwe namen
4. Jongerenvoorzitters
5. Oudgedienden

Ik ging terug naar mijn lijstje van 83 namen, begon de namen te verdelen over de categorieën en vulde ook bepaalde categorieën aan waar ik nog geen namen voor had. Eenmaal dit lijstje klaar begon het tweede deel van het proces.

Midden oktober begon ik de politici te contacteren. Ik deed dit met vaste regel van één politicus per categorie, per partij. Het zou waarschijnlijk gemakkelijker geweest zijn om ze allemaal in een keer te contacteren, maar ik wou voorkomen dat meerdere van dezelfde partij positief reageerden waardoor ik dan zelf iemand zou moeten afwijzen.

Elke politicus werd gecontacteerd via een inleidende mail bevattende de volgende richtlijnen of spelregels:

*Schrijf een brief van maximum 5000 tekens tegen de deadline van 15 december. Behandel in die brief volgende drie zaken:*

- 1. Wat zijn de grootste uitdagingen voor Vlaanderen/België?*
- 2. Wat zijn de oplossingen voor die voorgestelde problemen?*
- 3. Waarom moet de kiezer wel nog een geloof hebben in de draagkracht van de politiek?*
- 4. De brief moet bij voorkeur opgesteld worden vanuit eigen persoonlijk perspectief. Tot slot geef ik graag nog de verzekering dat we geen aanpassingen aan de brief zullen uitvoeren.*

*Mocht u willen, kan de brief ook door mij geschreven worden door middel van een voorafgaand interview. Op die brief mogen jullie dan zelf nog de nodige redactie doen.*

Dat politici druk bevroegde personen zijn, werd al snel duidelijk. Het was vaak heel lang wachten op een antwoord. Om de tien dagen verstuurde ik een herinnering. Wanneer er dan reactie kwam, was deze gelukkig wel bijna altijd positief. Er hebben slechts acht gevraagde politici geweigerd. Daarbij kwamen zij zelf, de kabinetten of de partij met een alternatief. Ik ervoer dus een grote bereidwilligheid om aan het boek mee te werken.

Het bleef echter vanuit een partij bijzonder stil. Die waren in die periode volop en druk bezig met interne problemen. Ik moest dus snel extra mensen gaan contacteren. Daarbij heb ik moeten afwijken van een van mijn zelfgekozen regels bij de nieuwe namen. In plaats van een nieuwe verkozen persoon werd het daar een opkomende naam die momenteel enkel lokaal actief is. Later heb ik dit ook nog moeten doen bij een andere partij, zowel bij de nieuwe naam als bij de jongerenvoorzitter. Bij een andere partij verdween dan weer de voorzitter, waardoor er ook daar verschuivingen nodig waren bij de brieven. En



bij een partij geraakte een kopstuk niet tijdig klaar met zijn brief. Ook daar heeft de partij uiteindelijk zelf voor een oplossing gezorgd.

Van de zevenendertig deelnemers kozen er uiteindelijk zeven voor een interview. En voor de mensen die goed opletten en denken, “zeven partijen maal vijf categorieën zijn toch maar vijfendertig mensen”? Dat klopt. Maar bij Groen zijn er zowel co-voorzitters bij de partij als bij de jongerenpartij wat verder uiteindelijk tot zesendertig brieven zou moeten leiden.

Op deadline dag van 15 december had ik echter slechts dertien van de zesendertig brieven mogen ontvangen. Het rondbellen kon beginnen. Enkelen waren het volledig vergeten, anderen hadden het heel druk gehad. Maar langzaam mocht ik brief per brief toch ontvangen. De een volledig volgens de opgelegde spelregels, de ander dan weer met een eigen interpretatie. Op 8 januari mocht ik de laatste brief ontvangen. Helaas miste ik toen wel nog een brief van een kopstuk vanuit de N-VA, maar deze kon niet meer tijdig worden aangeleverd. We kloppen dus af bij 35 brieven:

1. Raoul Hedeboom – Voorzitter PvdA
2. Nadia Naji – Co-voorzitter Groen
3. Jeremie Vaneekhout – Co-voorzitter Groen
4. Melissa Depraetere – Voorzitter Vooruit
5. Sammy Mahdi – Voorzitter CD&V
6. Tom Ongena – Voorzitter Open VLD
7. Steven Vandeput – Ondervoorzitter N-VA
8. Tom Van Grieken – Voorzitter Vlaams Belang
9. Jos D’Haese – Kopstuk PvdA
10. Petra De Sutter – Kopstuk Groen
11. Frank Vandenbroucke – Kopstuk Vooruit
12. Annelies Verlinden – Kopstuk CD&V
13. Gwendolyn Rutten – Kopstuk Open VLD
14. Barbara Pas – Kopstuk Vlaams Belang
15. Natalie Eggermont – Lijsttrekker Kamer PvdA
16. Mieke Schauvliege – Nieuwe naam Groen
17. Hannelore Goeman – Nieuwe naam Vooruit
18. Nawal Farih – Nieuwe naam CD&V
19. Alexandra d’Archambeau – Districtsschepen Open VLD
20. Annabel Tavernier – Nieuwe naam N-VA
21. Bart Claes – Nieuwe naam Vlaams Belang
22. Amina Vandenheuvel – Jongerenverantwoordelijke RedFox
23. Kee Verheyen en Stien Buts – Co-voorzitters Jong Groen
24. Oskar Seuntjens – Voorzitter Jongsocialisten
25. Sien Vandevelde – Voorzitter Jong CD&V
26. Sepp Tyvaert – Voorzitter Jong VLD
27. Jeroen Berger – Voorzitter Jong N-VA
28. Filip Brusselmans – Voorzitter Vlaams Belang Jongeren
29. Herwig Lerouge – Oudgediende PvdA
30. Mieke Vogels – Oudgediende Groen
31. Johan Vande Lanotte – Oudgediende Vooruit
32. Yves Leterme – Oudgediende CD&V
33. Herman De Croo – Oudgediende Open VLD
34. Jan Peumans – Oudgediende N-VA
35. Gerolf Annemans – Oudgediende Vlaams Belang

## Inleiding

Op maandag 26 september 2022 kreeg ik de eer de eed te mogen afleggen als gemeenteraadslid voor de partij Vooruit in Oostende.

Ik was al op jeugdige leeftijd erg politiek geëngageerd. Dit leidde tot mijn aansluiting bij de Jongsocialisten waarna ik op mijn 20<sup>ste</sup> al snel lokale voorzitter werd. Twee jaar later vergrootte ik mijn engagement binnen het nationaal bestuur van de jongerenbeweging. Het was dan ook logisch dat ik in 2018 ging meedoen met de lokale verkiezingen.

Helaas werd ik niet verkozen. Als partij bleven we de grootste, maar we moesten toch rekening houden met enkele procenten verlies. Niet veel later besloten vier andere partijen om zonder ons een coalitie te vormen.

Voor de nationale verkiezingen, enkele maanden later, was er geen plaats voor mij. Dus daar stopte het plots.

Ik stond terug aan de zijlijn maar bleef de politiek wel volgen. Sindsdien stortte ik mij vooral op mijn ondernemersavontuur. Met activiteiten in de vrijetijdssector kan ik u zeggen dat dit in de jaren 2020-2022 misschien ook wel niet de gemakkelijkste keuze was.

Vlak voor de zomer kreeg ik telefoon van onze lokale voorzitter. Er zou een verschuiving gebeuren binnen de gemeenteraad en ik was een van de opvolgers. Ik moet toegeven dat ik toch wat getwijfeld heb. Het grootste vraagteken was voor mij of het engagement te combineren viel met mijn zakelijke activiteiten.

Een zomer ging voorbij en uiteindelijk besloot ik toch maar om te springen op de trein die aan het passeren was (het is immers tegenwoordig oppassen geblazen met de continuïteit van het openbaar vervoer). Ik promoveerde dus van een politiek geïnteresseerde persoon naar het statuut van actief politicus. Niet dat ik me plots een andere mens voelde. Ik bleef gewoon dezelfde jongeman met dezelfde waarden, normen, ambities, gedachten en gevoelens als diegene die ik was voor mijn eedaflegging. Maar toch veranderde veel en razendsnel.

Mensen komen je vaker aanspreken, vragen of je hen met iets kan helpen. Maar mensen gaan je ook al sneller iets verwijten. Vaak ook zaken waar je niets mee te maken hebt. Ik kan daarom niet anders concluderen dan dat ik in de ogen van de buitenwereld getransformeerd, volgens sommigen misschien wel gedegradeerd ben, tot lid van de politieke kaste, weliswaar bovendien op een eigenlijk bescheiden niveau.

Dat wil nog niet zeggen dat ik hetzelfde politieke spel moet spelen dat misschien van mij verwacht wordt. Dat ik voortaan enkel moet geloven in mijn eigen gelijk en, met een paardenbril op, mij moet afzetten van eventuele andere standpunten van andere partijen. Al is dat in de praktijk veel moeilijker gezegd dan gedaan. Je gaat al heel snel mee in de stroom van de groep.

Ik zocht daarom een manier waarbij ik kan tonen wel te willen luisteren naar wat er leeft bij politici van andere partijen. Naar ideeën en oplossingen. Tonen dat we het met andere partijen vaker eens zijn dan de meeste mensen denken. En dat we heel vaak hetzelfde doel voor ogen hebben. En dat is geworden: dit boekje.

Veel leesplezier,  
Nathan